

Keresztény sütődés

PRÓZA - LXII. évfolyam, 36. szám, 2018. szeptember 7.

Van énnekem egy keresztény barátom, arról fogok most mesélni. Mielőtt azonban belekezdek, fel kell idéznem egy évekkal ezelőtti megjelent rendőrségi hírt:

Kedd este három huszonéves fiatal szórakozni indult, s autójukkal behajtottak a forgalom elől elzárt sétálóutcába. Miközben megpróbáltak megfordulni, nekiütköztek egy ház falának, és megrongálták az azon lévő klímaberendezést. A házban lakó helyi sütődés szemtanúja volt az esetnek, és rászólt a fiatalokra, akik ezért megverték. Az egyik fiatal úgy megütötte a 44 éves férfit, hogy az életveszélyes sérüléseket szenvedett. A fiatalok ezután elmenekültek, a helyszínen hagyva a vérző férfit.

A hír abból a kisvárosból való, ahol én is felnőttem, és ahol évtizedek óta nem igazán történt semmi, ami említésre méltó, hacsak az nem, hogy elkezdtek felújítani a főtéren álló neogótikus templom toronyrészét. Csendes kis tóparti város ez, amelynek lakói mindennél büszkébbek a múltjukra. Ez a dicsőséges és kétségkívül európai múlt számos barokk, majd klasszicista építészeti alkotással ajándékozta meg a közösséget, a települést magát pedig egy nagy főúri családdal, amelynek köszönhetően rövid ideig még kisebb kulturális központ is volt a város. Ide járt líceumba Batsányi János, itt cseperedett fel a ma is méltán híres és népszerű magyar író, Bertha Bulcsu.